

کاسب قدیمی محله چهلثو
از بی رونقی امروز حرفه اش می گوید

مس از سکه افتاده

امیری - وقتی می خواهد از شغلش حرف بزند یادش از پدرش می کند، پدری مسگر که برای سال ها در تربت حیدریه به این کار مشغول بوده است. محمدحسین شغل مسگری را از او به ارث برد. بسیاری از مردم به دلایل مختلف از نقطه ای به نقطه دیگر کوچ می کنند؛ همان طور که خانواده محمدحسین امیری در سال ۱۳۴۶ به مشهد کوچ کردند و زندگی خود را در اینجا از سر گرفتند. تاریخچه مسگری در ایران به ۵ هزار سال قبل برمی گردد. امروزه با اینکه این شغل و هنر، کم نفس و از رونق افتاده شده است هنوز شغل اصلی محمدحسین امیری در محله چمن محسوب می شود. چه بخواهیم و چه نخواهیم باید بپذیریم که برخی مشاغل در گذر زمان، از بین می روند و یا نفس های آخرشان را می کشند. مسگری از همین حرفه هاست. امروز با تولید انواع و اقسام ظروف تفلون، چدن، پیرکس و... خانواده ها به سراغ ظروف مسی و رومی نمی روند و دیدن این ظروف در خانه ها بیشتر برای تداعی کردن حس نوستالژیک است تا به کار بردن آن ها. محمدحسین امیری، کاسب ۴۶ ساله محله چمن که سال ها در کارگاه مسگری نان زندگی اش را در آورده، از بازماندگان این حرفه است که پای حرف هایش نشستیم.

رهمگذر

گلایه کاسبان از وضعیت خیابان مصلی

تأکیدی بر ساخت پارکینگ نیست

اولویت با پارکینگ

مشکل اصلی بولوار مصلی و خیابان های آن نبود پارکینگ است؛ چرا که این محدوده سراسر تجاری و مربوط به فروشگاه های بزرگ مواد غذایی است که کنار هم ردیف شده اند.

می آیند و این تردد زیاد باعث به وجود آمدن ترافیک در نقاطی از بولوار می شود، مثل خیابان های مصلی ۷/۱ و ۱۵ که با این مشکل دست و پنجه نرم می کنند و روز به روز بر شدت آن افزوده می شود.

بولوار مصلی از مکان های معروف و شناخته شده شهر محسوب می شود که شهرت آن بیشتر به دلیل تعداد زیاد مغازه ها و انبارهای مواد غذایی در این محل است. افراد زیادی از نقاط مختلف شهر برای خرید به این بولوار

تخلیه بار، پارک خود رهای فراوان مشتریان و کاسبان باعث شده بلبشوی عجیبی در این محل به وجود بیاید. صدای بوق، ترافیک و گاه دعوا از پیامدهای این تجمع است. یکی از عمده فروشان در این خیابان می گوید: